

2014 m. rugsėjo 4 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) nutartis byloje (Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) István Tivadar Szabó/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Byla C-204/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Komercinė bendrovė, sukaupusi mokestinių įsiskolinimų — Šios bendrovės vadovas, kuris negali būti įdarbintas eiti vadovo pareigas kitoje bendrovėje — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalis — Sąjungos teisės nuostaty, kurias prašom išaiškinti, netaikymas — Akivaizdus Teisingumo Teismo jurisdikcijos nebuvimas — Hipotetinio pobūdžio klausimai — Akivaizdus nepriimtumas)

(2014/C 431/12)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys

Ieškovas: István Tivadar Szabó

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Rezoliucinė dalis

1. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos atsakyti į Tatabányai közigazgatási és munkaügyi bíróság (Vengrija) pateiktą trečiąjį klausimą.
2. Kiti minėto teismo pateikti klausimai yra akivaizdžiai nepriimtini.

⁽¹⁾ OL C 245, 2014 7 28.

2014 m. rugpjūčio 14 d. Krajowa Izba Odwoławcza (Lenkija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Esaprojekt sp. z o.o./Województwo Łódzkie

(Byla C-387/14)

(2014/C 431/13)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Krajowa Izba Odwoławcza

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Esaprojekt sp. z o.o.

Atsakovė: Województwo Łódzkie

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (toliau – Direktyva 2004/18/EB) ⁽¹⁾ 51 straipsnį, siejant jį su šios direktyvos 2 straipsnyje pripažįstamu vienodo ir nediskriminacinio ūkio subjektų vertinimo principu bei skaidrumo principu, leidžiama, kad ūkio subjektas, patikslindamas arba papildydamas dokumentus, galėtų nurodyti kitų sutarčių įvykdymą (t. y. atliktą prekių tiekimą ar paslaugų teikimą) nei jis nurodė prie pasiūlymo pridėjame sąraše, o konkrečiai – ar jis gali nurodyti kito subjekto įvykdytas sutartis, jeigu pasiūlyme jis nenurodė, kad naudojasi šio subjekto ištekliais?

2. Ar, atsižvelgiant į 2013 m. spalio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Manova* (C-336/12), iš kurio matyti, kad „vienodo požiūrio principą reikia aiškinti taip, kad pagal jį perkančiajai organizacijai nedraudžiama, pasibaigus paraiškų dalyvauti konkurse pateikimo terminui, prašyti kandidato pateikti jo situaciją apibūdinančius dokumentus, kaip antai paskelbtos balanso ataskaitos, kai aplinkybė, kad tokie dokumentai egzistavo prieš pasibaigiant paraiškų dalyvauti konkurse pateikimo terminui, galima objektyviai patikrinti, jei minėto konkurso dokumentuose nebuvo aiškiai nustatyta pareiga pateikti tokius dokumentus, kurios neįvykdžius paraiška bus atmesta“, Direktyvos 2004/18/EB 51 straipsnį reikia aiškinti taip, kad dokumentus papildyti galima tik jeigu įmanoma objektyviai nustatyti, kad šie dokumentai egzistavo prieš pasibaigiant pasiūlymų ar paraiškų leisti dalyvauti konkurse pateikimo terminui, o gal Teisingumo Teismas nurodė tik vieną iš galimybių, ir dokumentus galima papildyti ir kitais atvejais, pvz., pridedant dokumentus, kurių iki to termino pabaigos nebuvo, tačiau kurie gali objektyviai patvirtinti, kad sąlyga yra tenkinama?
3. Jeigu į 2 klausimą būtų atsakyta taip, kad galima papildyti ir kitokius dokumentus nei nurodytieji Sprendime *Manova* (C-336/12), ar galima papildomai pateikti ūkio subjekto, subrangovų ar kitų subjektų, kurių gebėjimais ūkio subjektas remiasi, parengtus dokumentus, jeigu jie nebuvo pateikti kartu su pasiūlymu?
4. Ar pagal Direktyvos 2004/18/EB 44 straipsnį, siejant jį su šios direktyvos 48 straipsnio 2 dalies a punktu ir jos 2 straipsnyje pripažįstamu ūkio subjektų vienodo vertinimo principu, leidžiama remtis kito subjekto pajėgumais, apie kuriuos kalbama 48 straipsnio 3 dalyje, sudedant dviejų subjektų, pavieniui neturinčių perkančiosios organizacijos reikalaujamų žinių ir patirties, žinias ir patirtį, tuo atveju, kai ši patirtis yra nedaloma (t. y. ūkio subjektas turi būti įvykdęs visą dalyvavimo procedūroje sąlygą) ir sutarties vykdymas yra nedalomas (sudaro vieną visumą)?
5. Ar pagal Direktyvos 2004/18/EB 44 straipsnį, siejant jį su šios direktyvos 48 straipsnio 2 dalies a punktu ir jos 2 straipsnyje pripažįstamu ūkio subjektų vienodo vertinimo principu, ūkio subjektų grupės patirtimi leidžiama remtis taip, kad ūkio subjektas, įvykdęs sutartį kaip vienas iš ūkio subjektų grupės narių, gali remtis šios grupės įvykdyta sutartimi, nepaisydamas savo indėlio vykdant šią sutartį, o gal jis gali remtis tik savo paties realiai įgyta patirtimi, kurią jis įgijo vykdydamas konkrečią sutarties dalį, jam priskirtą grupėje?
6. Ar Direktyvos 2004/18/EB 45 straipsnio 2 dalies g punktą, kuriame nurodyta, kad iš konkurso galima pašalinti ūkio subjektą, jeigu jis yra pripažintas kaltu dėl rimto melagingos informacijos pateikimo arba nepateikimo, galima aiškinti taip, kad iš konkurso turi būti pašalinamas ūkio subjektas, pateikęs melagingos informacijos, kuri daro arba gali daryti įtaką konkurso rezultatui, pripažįstant, kad suklaidinimą lėmė pats perdavimas perkančiajai organizacijai faktinių aplinkybių neatitinkančios informacijos, turinčios poveikį perkančiosios organizacijos sprendimui dėl ūkio subjekto pašalinimo (ir jo pasiūlymo atmetimo) neatsižvelgiant į tai, ar ūkio subjektas tai padarė apgalvotai ir tyčia, ar netyčia, dėl nerūpestingumo, aplaidumo ar dėl to, kad nebuvo deramai stropus? Ar „kaltu dėl rimto melagingos informacijos pateikimo arba nepateikimo“ galima pripažinti tik tokį ūkio subjektą, kuris pateikė melagingos informacijos (neatitinkančios faktinių aplinkybių), ar ir ūkio subjektą, kuris, nors ir pateikė teisingą informaciją, tačiau pateikė ją taip, kad perkančioji organizacija manytų, jog ūkio subjektas atitinka jos nustatytas sąlygas, nors jis jų neatitinka?
7. Ar pagal Direktyvos 2004/18/EB 44 straipsnį, siejant jį su šios direktyvos 48 straipsnio 2 dalies a punktu ir jos 2 straipsnyje pripažįstamu ūkio subjektų vienodo vertinimo principu, ūkio subjektui leidžiama remtis turima patirtimi, jeigu ūkio subjektas dviem ar daugiau sutarčių kartu remiasi kaip vienu pirkimu, nors perkančioji organizacija nei skelbime, nei pirkimo specifikacijose nenurodė tokios galimybės?

(¹) OL L 134, p. 114–120; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132–262.